

سبک زبان داستان‌نویسی کامل الکیلانی در داستان کودک (بررسی موردی: داستان‌های اصدقائے الربيع و الافیل الایض)

فرامرز میرزا بی‌* / زهرا افضلی** / محمد کلاشی***

دریافت مقاله:

۱۳۹۵/۰۶/۳۰

پذیرش:

۱۳۹۶/۰۲/۱۶

چکیده

هر اثر ادبی که خلق می‌شود، ویژگی‌های خاص خود را دارد و سبک و روش ارائه افکار و خلاقیت‌های نویسنده‌گان، با توجه به تفاوت فکری و روانی‌شان، متفاوت است. زبان روایت داستان مقوله‌ای است که باید متناسب با مخاطب و نوع داستان باشد. این ویژگی در داستان کودک با حساسیت و ظرافت ملموسی همراه است که نویسنده‌گان کودک باید بسیار نکته‌سنج و آگاه باشند و از واژگان و عباراتی استفاده کنند تا زبان داستان برای کودک ساده و قابل فهم باشد و کودک بتواند حوادث و مفهوم داستان لمس کند. هدف نوشتار حاضر این است که با شیوه توصیفی - تحلیلی، شگرد و سبک نویسنده‌گی کامل الکیلانی را در نمونه داستان‌های مذکور مورد بررسی قرار دهد. بررسی‌ها و مطالعات انجام‌شده در داستان‌های مورد پژوهش، حاکی از آن است که کامل الکیلانی با استفاده از تکرار واژه‌ها و عباراتی کوتاه و ساده، زبان داستان‌هایش را با سطح درک و فهم کودکان متناسب نموده است. او همچنین بیشتر افعال این عبارات را از زمان ماضی گرفته تا بتواند به داستان رنگ واقعی داده و حوادث را برای مخاطب خردسالش ملموس و عینی نماید.

کلیدواژه‌ها: ادبیات معاصر عربی، داستان کودک، کامل الکیلانی، سبک داستانی.

* استاد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه تربیت مدرس.

** دانشیار زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بوعلی سینا.

*** دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی. (نویسنده مسئول)

مقدمه

مرحله کودکی مهم‌ترین مرحله رشد می‌باشد و چگونگی آن، بر زندگی انسان تأثیر زیادی دارد. از این‌رو، عالم بشریت همیشه در فکر تربیت صحیح فرزندان خویش بوده و برای انجام این عمل، شیوه‌های مختلفی را در پیش گرفته است که ادبیات کودکان، به ویژه داستان کودک از ابزارهای آرمانی برای این کار به شمار می‌آید و در تربیت و رشد کودکان بسیار مؤثر واقع می‌شود. از این جهت، این فن ادبی زیبا در جهان کنونی از جمله در کشورهای عربی از اهمیتی قابل توجه و روزافزون برخوردار است، اما ناقدان ادبی به آن توجه درخوری نکرده‌اند. (کلاشی، ۱۳۹۰: ۲)

هر نوع اثر ادبی که خلق می‌شود، ویژگی‌های خاص خود را دارد و سبک و روش ارائه افکار و خلاقیت‌های نویسنده با توجه به تفاوت روانی و فکری متفاوت است.

با توجه به نظریه ناقدان ادبی، سبک در شاعری یا نویسنده‌گی، «دانشی است تلفیقی که دانش‌های مختلفی مانند نقد ادبی، بلاغت و زبان‌شناسی را دربرمی‌گیرد و وحدتی است که در آثار یک ادیب به چشم می‌خورد. مجموعه‌ای از ویژگی‌های مشترک و مکرر در آثار کسی که تنها ویژه آن اثر است (شريم، ۱۹۸۷: ۳۷) و آن اثر را از دیگر آثار آن فرد یا دیگران متمایز می‌کند.

زبان روایت داستان یکی از شاخه‌های سبک و اسلوب داستان‌نویسی است که باید متناسب با سطح درک و فهم مخاطبان (در سنین مختلف) باشد. این مقوله در داستان کودک با حساسیت و

طرفت ملموسی همراه است که نویسنده‌گان کودک باید بسیار نکته‌سنجد و آگاه باشند. چراکه داستان کودک به عنوان یک فن ادبی جذاب و زیبا باید قابل درک و فهم برای مخاطبان خردسال و نوجوان خود باشد و این میسر نیست جز اینکه نویسنده‌گان این فن ادبی به زبان داستان اهمیت بیشتری بدهنند و از واژگان و عباراتی استفاده کنند تا کودکان مفهوم داستان را به سادگی درک کنند. بنابراین، این نوشتار بر آن است تا به مسئله ذیل پاسخی معقول بدهد: سبک زبان نویسنده‌گی کامل الکیلانی در نمونه داستان‌های مذکور چگونه است و واژگان و عبارات را به چه روشی به کار گرفته است؟

فرض بر آن است که نویسنده بیشتر به تکرار واژه‌ها و همچنین عبارات ساده توجه ویژه‌ای نشان داده است تا مفاهیم داستان‌های موردن بررسی برای کودک قابل فهم باشد و اساس جملات داستان‌هایش را بیشتر بر فعل ماضی نهاده تا حوادث و اتفاقات داستان را واقعی جلوه دهد.

روش تحقیق در این مقاله توصیفی - تحلیلی (کتابخانه‌ای) است. در این روش پژوهشگر با مراجعت به کتابخانه‌ها، سایتها و اینترنتی، مجلات، روزنامه‌ها و حتی سخنرانی‌های مرتبط با موضوع، مطالبی که او را در راه رسیدن به پاسخ درست و معقول این پژوهش کمک می‌کند، جمع‌آوری کرده و با تجزیه و تحلیل علمی خود به نتایج مطلوب دست می‌یابد.

درباره ضرورت انجام این پژوهش باید گفت: همان‌طور که کودکان اساس و آینده‌سازان

زهرا حمزه‌نژاد (۱۳۹۴) در دانشگاه زابل با عنوان «بررسی تطبیقی مؤلفه‌های ادبیات کودک در داستان‌های کامل الکیلانی و مهدی آذریزدی»، مقاله «القيم التربوية و دورها في قصص الأطفال دراسة في قصص كامل الکیلانی» توسط حسین کیانی (۱۴۳۳-ق) و همکاران کار شده است. بنابراین، دقیقاً در رابطه با موضوع این نوشتار و حداقل نمونه داستان‌های مورد بحث، پژوهشی یافت نشده است.

سبک زبان داستان (Language Fiction) (Language Method)

سبک شیوه‌ای است که نویسنده در نوشنی به کار می‌بندد. تفاوت سبک نویسنده‌گان در نهایت بیانگر تفاوت‌های ذهنی و شخصیتی آنهاست. هر نویسنده شیوه کلام و گویش فردی خود را دارد. بنابراین، باید اذعان کرد که سبک، مختص هر فرد است و از این حیث هر نویسنده‌ای می‌تواند با دیگری تفاوت داشته باشد.

زبان از کلمات و جملات ترکیب یافته است، اما تنها کلمات و جملات نیستند که بر خواننده تأثیر می‌گذارند، بلکه سبک و سیاق کاربرد و نحوه انتخاب آنهاست که خواننده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خواننده صرفاً از آنچه نویسنده می‌گوید، از داستان استقبال نمی‌کند، بلکه چگونگی گفتن او خوشایند و مطبوع است. به اعتقاد میرصادقی «سبک حالتی است که نویسنده در آن احساسات خود را بیان می‌کند و به دو عامل بستگی دارد: قدرت احساس نویسنده و مایه او. مایه نویسنده باید بر اثر مطالعه و

هر جامعه هستند، بنابراین پژوهش در حیطه‌های مرتبط با کودکان، از جمله این پژوهش که تا حدی ویژگی زبانی کودکان را می‌شناساند، لازم است.

با توجه به جست‌وجوهای انجام شده، در کشورهای عربی تحقیقات و مطالعات نسبتاً زیادی در زمینه ادبیات کودک، به صورت کلی و گاهی نیز تخصصی انجام شده است که به طور خاص درباره آثار این نویسنده پژوهشی یافت نشده است. اما پژوهشگران ایرانی پژوهش‌هایی به شرح ذیل درباره کامل الکیلانی انجام داده‌اند: پایان‌نامه کارشناسی ارشد اسحق رسولی (۱۳۸۹) در دانشگاه حکیم سبزواری با عنوان «بررسی و مقایسه عناصر داستانی در آثار کامل الکیلانی و مصطفی رحماندوست»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد معصومه یزدانی (۱۳۸۹) در دانشگاه حکیم سبزواری با عنوان «ترجمه و تحلیل برخی مضامین داستان‌های کامل کیلانی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد محمد کلاشی (دی ماه ۱۳۹۰) در دانشگاه بوعلی‌سینا با عنوان «ویژگی ادبیات داستانی عربی کودکان در آثار کامل الکیلانی (داستان‌های: اصدقاء الربيع، الفیل الایض، شهرزاد بنت الوزیر، فی غابه الشیاطین و حکایات الاطفال بادرالبدور)»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد سمانه زازرانی (۱۳۹۲) در دانشگاه شیراز با عنوان «بررسی بازنویسی‌ها و بازآفرینی‌های کامل کیلانی از داستان‌های کهن»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد یعقوب خاتمیان (۱۳۹۳) در دانشگاه یزد با عنوان «بررسی عناصر داستانی در ادبیات کودک و نوجوان کامل کیلانی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد

نگاشته شوند تا بتوان آنها را با صدای بلند خواند؛ زیرا باید توجه داشت که در گروه‌های سنی پایین حتی خود کودکان نیز هنگام مطالعه بلند می‌خوانند و اگر نتوانند این کار را به آسانی و توأم با درک لذت انجام دهنند، دست از مطالعه برミ‌دارند. به این ترتیب، ملاحظه می‌شود که در نوشتمن داستان برای کودکان و نوجوانان تا چه اندازه دقت و ذوق باید به کار گرفته شود. نوشتمن برای خوانندگان نوجوان، کاری بس دقیق و طریف است. بر عکس آنچه که اغلب پنداشته می‌شود، نویسنده به هیچ وجه نمی‌تواند به علت کم بودن سن خوانندگان، کار خود را سرسری بگیرد و از به کار بردن تمام نبوغ و ذوق خویش در خلق اثری برای آنان، فروگذار کند (ایمن‌آهی و دیگران، ۱۳۵۵: ۷۸ - ۷۷). سبک یا اسلوب زبانی است که میان افکار، رویدادها و شخصیت‌های داستان ارتباط برقرار می‌کند و شرح آنها را نقل می‌نماید.

ویژگی‌های یک سبک نگارش خوب در ادبیات داستانی کودک عبارت‌اند از: الف) سطح یک کلمه باید در حد دایره لغوی کودک بوده و الفاظ جدید محدود باشد. ب) گزینش کلمات باید دارای راهنمایی‌های حسی بوده و دور از الفاظی باشد که دارای معانی انتزاعی است. ج) استفاده از صفاتی که به کودکان فرصت تخیل بدهد تا آن را بخوانند. د) امتناع از کلمات و الفاظ بیگانه. ه) دوری از الفاظ و کلمات عامیانه در داستان‌های کودکان (عیسوی، ۲۰۰۴). متقدان ادبی نیز بر این مورد تأکید دارند که چنان‌چه یکی از آنها گفته است: «نوشتمن برای کودکان در

مباحثه به آن پایه‌ای رسیده باشد که بتواند احساسات خود را به یاری آن بیان کند. بدون «احساس» کیفیتی که نویسنده آن را در هیچ مکتبی نمی‌تواند بیاموزد و بدون «مايه» گنجینه‌ای که نه از کیفیت‌های تغییرناپذیر حافظه و ذوق خوب، بلکه بیشتر از طریق برداشت‌های بیرونی به دست می‌آید، نویسنده سبکی نخواهد داشت». (میرصادقی، ۱۳۸۵: ۵۰۷)

садگی زبان در ادبیات داستانی کودک بسیار با اهمیت بوده و یک رکن اساسی به شمار می‌آید. از این‌رو، سبک داستانی به عنوان عنصری مهم در داستان کودک محسوب می‌شود. به گفته برخی از ادبیان، «شیوه انتخاب کلمات و عبارات و چگونگی ساختن و پیوستان جملات، نموداری از سبک نگارش نویسنده است. انتخاب سبک مناسب در رساندن فکر اصلی داستان و درست جلوه دادن شخصیت‌های آن بسیار مؤثر است. از این‌رو، می‌توان گفت که سبک نگارش یک داستان در خلق و ارائه حالت خاص آن، عامل اساسی است. تناسب سبک نگارش با توانایی‌ها و رغبت‌های سنی اطفال همان اندازه مهم است که با موضوع داستان. مثلاً کودکان و نوجوانان از خواندن مطالب توصیفی چندان لذت نمی‌برند و حوصله دنبال کردن آن را ندارند. در صورتی که خواندن کلمه‌های زیبا و خوش‌آهنگ، تشیهات بدیع و خیال‌انگیز مشوق ذوق آنها در مطالعه است. آنها به خوبی می‌توانند به ارزش هنری نوشتنه‌ای که با فنون خاص نویسنده در ایشان هیجان به وجود می‌آورد، پی ببرند. گذشته از این، داستان‌های کودکان باید روان و راحت

ترکیب‌ها و جملات ساده بوده و خالی از آراستگی و آرایش کلامی باشد.

۲. قوت آن: یعنی در بیداری حواس کودکان و برانگیختن آن مؤثر باشد و توجه آنها را به داستان جلب نماید و این امر تنها با مهارت نویسنده در عمل داستان نویسی و تعبیر جملات و عبارات مناسب میسر میشود (جفری، ۱۴۲۹ - ۱۴۲۸: ۳۵).

۳. زیبایی و جمال آن: یعنی جمله‌ها و عبارات در لفظ، صوت و موسیقی هماهنگ باشد
قناوی، ۲۰۰۳: ۱۷۰) و در گوش نغمه دلنوازی
پیافریند، همانند نغمه تار (مطلوب، ۲۰۰۸).

در پایان می‌توان گفت که «یک اسلوب داستانی خوب، اسلوبی پرتحرک است که به بهترین نحو استعمال می‌شود، تا جایی که روح و روان با شنیدن داستان با چنین سبکی احساس آرامش کرده، از آن لذت می‌برد و معانی و رویدادهای داستان بر او تأثیر می‌گذارد» (قرشی، ۱۴۲۸: ۱۴۲۹)

كامل الكيلاني

کامل ابراهیم کیلانی در فضایی انقلابی و سیاسی، در ۲۰ اکتبر سال ۱۸۹۷ میلادی در روستای قلعه، از توابع شهر قاهره متولد شد. (بکری، ۲۰۰۷؛ زلط، ۱۹۹۴الف: ۱۱ و ۱۹۹۴ب: ۹۱)

کامل کیلانی زندگی ادبی خود را با تأثیف و نویسنده‌گی در ادبیات بزرگسالان شروع کرد و سپس در زمینه ادبیات کودکان به فعالیت پرداخت تا جایی که آثار زیادی در این زمینه خلق کرد. وی اولین مؤسس کتابخانه کودکان در مصر است و

ستینین پایین باید با زبان محاوره باشد؛ یعنی با زبانی که حاوی کلمات فصیح و نیکویی است که از لهجه عامیانه گرفته می‌شود» (نجیب، ۱۹۸۵: ۷۹-۸۰). و) استفاده از عبارات و جملات کوتاهی که کودک بتواند آن را بفهمد. همان‌طور که در هیجان و سرعت حادثه منعکس می‌شود. ز) امتناع از استعارات و کنایات و محسنات بلاغی. ح) پرهیز از اطالة کلام و استفاده از ایجاد تا اینکه تمرکز کودک به هم نریزد و دچار تشیت نشود. ط) به کارگیری اسلوب گفتمانی که پر از لذت و بسیار نیکو و متناسب با شخصیت‌ها باشد. ی) توجه به آوای زبانی در کلماتی که مورد استفاده قرار می‌گیرند، از حیث دلالت آنها بر صداها و تشابه در وزن؛ زیرا می‌تواند در لذت رساندن به کودکان مؤثر باشد (عیسوی، ۲۰۰۴: ۶).

در حالت کلی، شکل زبان نوشتاری داستان کودک باید طوری باشد که کودک به راحتی بتواند درک کند. اما در زبان عربی به خاطر اینکه کلمات بسته به نقش خود، با حرکت‌های فتحه، کسره و ضمه و انواع مختلف تنوین (علامت‌گذاری می‌شوند، نویسنده داستان کودک باید کاملاً کلمات را با اعراب بنویسد تا کودکان احتمالاً دچار اشتباه نشوند (نجیب، ۱۹۹۱: ۵۳ - ۵۴). علاوه بر ویژگی‌های مذکور، موارد ذیل نیز باید در سبک نگارش داستان کودک مورد توجه قرار گیرند:

۱. وضوح و آشکار بودن آن: یعنی فهم الفاظ و ترکیب‌ها و حتی موضوع داستان در حد توان کودکان باشد. این زمانی می‌سیر می‌شود که

۱. سبک زبان داستان‌های کامل کیلانی

در مورد سبک نویسنده‌گی کیلانی باید گفت که او راه نویسنده‌گی را بدون هدف نپیمود و قلمش را جز به قصد هدایت و ارشاد آزاد نگذاشت. او از زمانی که در اندیشه نوشتمن برای کودکان بود، سعی می‌کرد که داستان‌هایش حاوی ویژگی‌هایی کودکانه باشد. کیلانی سخن‌ش را بدون ابزاری مشخص و دقیق برای ارتباط با ادبیات داستانی مخصوص کودک به زبان نمی‌آورد، او که داستان را وسیله‌ای ویژه برای تربیت می‌داند و معتقد است که یک نویسنده قبل از اینکه ادیب باشد، مربی است، پس باید شیوه‌ای را در پیش بگیرد که مبنی بر شرح حقیقت زندگی کودکان باشد. کودکان نزد وی، اساس یک جامعه هستند و آنچه که مشخص می‌باشد، این است که آنها در بدو زندگی خود غلبه همیشگی خیر و خوبی را می‌خواهند. اینها واقعیت‌هایی است که کامل کیلانی به آن پاییند است.

کیلانی در ابتدای بعضی از داستان‌هایش، مقدمه‌ای می‌آورد و در آن نکاتی را شرح می‌دهد که متعلق به خود داستان و سلسله حوادث آن می‌باشد و همچنین درباره نظرات خود راجع به هنر نویسنده‌گی برای کودکان سخن می‌گوید. بنابراین، هر پژوهندۀ‌ای که به آثار وی می‌پردازد، نمی‌تواند از مقدمه مجموعه داستان‌هایش چشم پوشد. زیرا این مقدمه‌ها ایده و انگیزه او را در نویسنده‌گی بیان می‌کند و حاصل مهارت و تبحر وی است. کیلانی داستان را با روح و روان خود می‌نویسد. او بیشترین توانایی را در زمینه ادبیات کودکان دارد و اگر بخواهد نکاتی از آن را

هانس کریستن اندرسن کشورهای عربی نیز نامیده می‌شود (موسی، ۲۰۱۰: ۷۰). او در سال ۱۹۲۷م. اولین داستان کودک معروف خود با عنوان «سن‌باد البحاری» را تألیف کرد (بکری، ۲۰۰۷: زلط، ۱۹۹۴الف: ۱۱ و ۱۹۹۴ب: ۹۱) و اولین کسی است که به زبان عربی در عصر جدید برای کودکان داستان نوشت. وی هر هفته همایشی ادبی در منزلش برگزار می‌کرد و در آن بیشتر از دوستان و مردان بزرگ عرب و مسلمانان دعوت می‌کرد. این همایش تا ۳۰ سال برگزار شد (دیاب، ۱۹۹۵: ۱۳۳). به گفته برخی صاحب‌نظران: «کامل کیلانی با بزرگانی چون خلیل مطران، احمد زکی ابوشادی، احمد شوقی و... هم‌عصر می‌باشد. خلیل مطران درباره او می‌گوید: کلامش سهل ممتنع است، پس در تبیین و تشریح آن عجله نکنید و به اندازه تلاشی که وی در خلق آن صرف نموده، تأمل کنید. داستان‌هایش حاصل ابتکار اوست و در آن اصول بلاغت و فصاحت را رعایت می‌کند. ساخته این مرد در بهترین شکلش، زیرکی و هوش ابداع‌کننده و کفایت‌های مختلف وی را نشان می‌دهد». (زلط، ۱۹۹۴ب: ۹۳ – ۹۴)

ابراهیم عبدالقدیر مازنی درباره او می‌گوید: «تألیفات وی با سادگی تعبیر، درستی الفاظ، رقت ترکیب، دقت در اداء و روانی و آسانی آمیخته و دور از هرگونه غرابت می‌باشد. او با همه اینها پیشرفت تدریجی کودک را نیز مدد نظر دارد، به شکلی که داستان خالی از اشتباهات بوده، کودک را از خطأ مصون بدارد و حاوی تصاویری زیبا و جذاب برای خواننده باشد». (کیلانی، ۲۰۰۲الف: ۳۹)

و استفاده از الفاظ کمی که در سطراها و صفحه‌ها تکرار می‌شود؛ ۴. انتخاب شیوه‌ای واضح و ساده و استفاده از واژه‌های معمول و شفاف که نویسنده و کودک می‌پسندند و اگر کلمات، جدید و پیچیده و فهم آن برای کودک سخت باشد، با واژه‌هایی ساده و مترادف آن کلمات، شرح می‌دهد؛ ۵. امتناع از بیان عامیانه و پیش‌پا افتاده؛ ۶. افزایش تصویرهای جذاب در داستان؛ ۷. دور کردن کودک از اشتباه و خطای معنایی؛ ۸. اثبات فضیلت‌ها و معانی پسندیده؛ ۹. تمرکز بر آثار روانی که کودک را از درگیری‌ها دور می‌کند؛ ۱۰. ساده آوردن معانی داستان کودک که خواندن آن برای کودکان ملال‌آور نباشد؛ ۱۱. توجه به سن کودک و علائق و سطح ادراکاتش.

او از میان ویژگی‌های مذکور به سه مورد ذیل توجه ویژه‌ای دارد:

۱. سادگی زبان: کیلانی بیشتر از عموم نویسندهای داستان کودک، به زبان داستان توجه داشته است. به این دلیل توانست، بین زبان و دیگر عناصر داستان، ارتباط برقرار کند. او زبان را خیلی ساده و قابل فهم برای کودکان می‌آورد و تنها گاهی در برخی داستان‌ها، به‌ویژه داستان‌های علمی، القابی برای شخصیت‌ها ذکر می‌کند که در پایان داستان، همه آنها را شرح می‌دهد تا کودکان بتوانند به راحتی معانی آنها را بفهمند.

۲. تکرار لفظ و معنا: تکرار لفظ و معنای کلمه، کاملاً واضح و منطبق با تمام داستان‌های کیلانی است. وی به طور عمده و آگاهانه و با هدف اینکه بعضی از واژه‌ها برای کودکان قابل

برای دیگران اطلاع‌رسانی کند، به راحتی از عهده‌اش بر می‌آید. به ویژه اینکه وی بر حلاف بسیاری از نویسندهای ادبیات داستانی کودک، به ساختار مقدمه اهمیت می‌دهد، به‌طوری که اگر نمونه‌هایی از ادبیات داستانی کودکان در ادبیات عربی و بیگانه ملاحظه شود، این امر روشن می‌شود.

بیشتر ادبیات داستان کودک به خاطر اینکه معتقد‌نند اکثریت کودکان دوست دارند بدون مقدمه وارد متن اصلی داستان شوند، برای داستان‌های خود مقدمه‌ای نمی‌آورند. کامل الکیلانی مقدماتی را که در ابتدای داستان‌های خود ذکر می‌کند، خطاب به کودکان است و عباراتی چون ای کودک عزیز، ای پسربچه عزیز، فرزندم مصطفی، فرزندم راشد و ای خواننده کوچک را تکرار می‌نماید و در تمام این مقدمه‌ها با خطاب مستقیم خود، به فرزندانش مصطفی یا رشاد یا به کودکی فرضی، توجه دارد.

یکی از ویژگی‌های مقدمه در داستان کودک وی این است که با اسلوبی زنده آغاز می‌شود تا کودکان را مجدوب خود نماید و آنها را وادار کند قبل از خواندن اصل داستان، مقدمه را بخوانند. داستان وی، عواطف و حواس ادراکی کودک را تحریک می‌کند و او را به خود جلب می‌نماید. کامل الکیلانی مواردی را در داستان-هایش رعایت می‌کند که به شرح ذیل است:

۱. آرامش، بهره‌وری و آسودگی؛ ۲. فصاحت واژه‌ها و عبارت‌ها که به کودکان در پیشرفت تدریجی گفتار و نوشтарشان کمک زیادی می‌کند؛ ۳. تلفظ صحیح کلمات و عبارات

۵. ارائه داستان به روی کودکان فهم نیست، به تفسیر آن در پانوشت یا در ضمن دوستداشتنی باشد. (کلاشی، ۱۳۹۰: ۳۶ - ۳۳)

دروномایه نمونه داستان‌ها

۱. أصدقاء الربيع (دوستان بهار)

این داستان سرگذشت مارمولکی است به نام ابوبریص که با آمدن بهار از خواب زمستانی بیدار می‌شود و برای استفاده از نورخورشید و لذت‌های فصل بهار، از لانه‌اش بیرون می‌آید. ابوبریص بهار سال گذشته با ام‌هیبرة، قورباغه‌ای که لقبش دابة‌النهر (جنینه رودخانه) است، دوست شده بود. او پس از بازآمدن بهار، دوستش را می‌جوید تا اینکه او را می‌یابد. ام‌هیبرة چند مدت بعد، تخم‌گذاری می‌کند و پس از هشت روز بچه‌هایش از تخم بیرون می‌آیند. طبق روال رشد و تکامل قورباغه‌ها این بچه‌ها نیز در ابتدای رشد دم داشته و همانند ماهی در آب می‌مانند. وقتی دابة‌النهر بچه‌های خود را به ابوبریص نشان می‌دهد، او با دیدن بچه‌ها و تفاوتی که با قورباغه داشتند، ام‌هیبرة را مردود می‌کند که شاید اینها بچه‌هایش نباشند. اما قورباغه بعد از پرس و جو از دیگران، بالآخره به واسطه عمویش، از ماجرای رشد قورباغه‌ها آگاه می‌شود. بعد از مدتی که بچه قورباغه‌ها رشد می‌کنند، دمshan محو و سرشان بزرگ شده، به تدریج شبیه به قورباغه می‌شوند. ام‌هیبرة با دیدن آنها بسیار خوشحال شده و دوستش ابوبریص نیز می‌فهمد که هر چیزی قانون خاص خودش را دارد.

فهم نیست، به تفسیر آن در پانوشت یا در ضمن همان صفحه می‌پردازد.

۳. ساختار روانی مناسب با سنین کودکی:

این ویژگی یکی از مهم‌ترین اجزای سبک زبانی داستان‌های کامل الکیلانی است که شامل ابعاد روانی، تربیتی، اجتماعی و فکری می‌باشد که با هم‌دیگر ارتباطی تنگاتنگ دارند و گسستن آنها از هم، به ندرت امکان‌پذیر است. هماهنگی این ابعاد، در رشد و پیشرفت کودکان بسیار ضروری است. ساختار روانی داستان به صورت تام و کامل، تنها با داستانی ابتکاری که اسلوبی زنده و پرتحرک دارد، شکل می‌پذیرد و باید ملاک‌های ذیل برای آن رعایت شود:

۱. داستان ویژگی‌هایی داشته باشد که خطای و اشتباه را برای کودکان آشکار کند و آنها را طوری تربیت کند که از خطاهای دوری نمایند.

۲. داستان‌ها حاوی معانی پستدیده‌ای باشد که با نمونه‌ها و رویدادهای معینی بیان گردد و ذهن کودک را از شایبه‌هایی که در سنین ابتدایی برای وی ایجاد می‌شود، پاک کند و او را به سوی اعمال نیکو و مردم‌پسند، هدایت کند.

۳. از منظر وی، داستان باید رویدادهایی را مدان نظر داشته باشد که بر کودکان تأثیر روانی مثبت داشته، آنها را از درگیری‌ها دور و از جهالت رها سازد. از این‌رو، وی معتقد است که یک ادیب و نویسنده داستان کودک، باید آگاه به دوره کودکی و دنیای او باشد و از نظر روحی و احساسات، کودک و نیازهایش را بشناسد.

۴. توجه به سن کودکان و علائق آنها.

خوش خلق، او را به عنوان سواری خود برگزید و دستور داد ابوالحجاج را در اصطبل قصر اسکان داده برایش خوراکی‌های لذیذ ببرند. اما فیل سفید چند روز لب به غذا نزد تا اینکه یک روز شاه هوس کرد، سوار بر آن شهر را بگردد. خادمان شاه موضوع را به او گفتند و شاه نیز علت غذا نخوردن و بیماری را از ابوالحجاج پرسید. هنگامی که فیل سفید داستان زندگی خود و مادرش را بیان کرد، شاه چون مردی دلسوز بود او را آزاد کرد تا به مادرش برسد. ابوالحجاج پیش مادرش برگشت و داستان را برایش تعریف نمود و نظر مادرش را از اینکه معتقد بود تمام آدمها حیله‌گرند، برگرداند و به او فهماند که همه انسان‌ها مثل هم نیستند و آدم‌های خوب هم وجود دارند.

در ادامه این داستان، داستانی دیگر مربوط به یک شکارچی و آهوهایی در کوهستان است. روزی شاه دیماس با مردی که راهنماییش بود، برای گردش به کوهستان می‌روند. کوه، راههای پر پیچ و خم و تنی داشت و اطرافش دره‌های عمیقی بود. در حین سفر مرد راهنما، داستان شیخ‌الجبل (پیر کوهستان) را برای دیماس تعریف می‌کند. با این بیان که زمان‌های گذشته، پیرمردی به نام شیخ‌الجبل در این کوهستان زندگی می‌کرد. وی خوش خلق، نیکوکار و منجی آهوها بود و از ستم به جانوران و آزارشان نفرت داشت. روزی مردی شکارچی که فقیر و تهیّدست بود و به سختی قوت و روزی اش را به دست می‌آورد، آهويی را تعقیب کرد تا به کوهی که شیخ‌الجبل در آن زندگی می‌کرد، رسید. آهو دیگر راه فرار

۲. الفیل الایض (فیل سفید)

در زمان‌های بسیار دور حیواناتی بودند که حرف می‌زدند. در این میان فیل سفیدی بود که اندامی قوی و درشت و اخلاقی خوش و نیکو داشت که ابوالحجاج نامیده می‌شد. او در جنگلی وسیع به همراه فیل‌های زیادی زندگی می‌کرد. اما لشبل مادر نایینای ابوالحجاج، پیر و ناتوان بود. به طوری که او باید برای مادرش غذای لذیذ و نوشیدنی‌های گوارا تهیه می‌کرد تا مادرش در آسایش کامل باشد. گروهی از فیل‌ها از نایینای مادرش سوء استفاده کرده و در نبود ابوالحجاج غذایها و نوشیدنی‌هایش را می‌ربودند. هنگامی که فیل سفید این موضوع را فهمید، مجبور شد با مادرش به غاری در سرزمین دور دست پناه آورد. آنها در آن غار زندگی خوشی داشتند تا اینکه یک روز غروب، وقتی مادر و پسر با هم درد و دل می‌کردند، صدای انسانی را شنیدند که درخواست کمک می‌نمود. ابوالحجاج از سر دلسوزی و مروت به کمکش شتافت، در حالی که مادرش مخالف کمک کردنش به آن انسان بود؛ زیرا اعتقاد داشت که همه انسان‌ها حیله‌گرند. او برای اولین بار به گفته مادرش توجه نکرد و به آن مرد کمک نمود. آن مرد اهل بنارس بود. شاه بنارس فیلی به نام ابوالکلثوم داشت که او را گم کرده بود. این موضوع آن مرد را وسوسه کرد تا به جای ابوالکلثوم، ابوالحجاج را به او هدیه دهد تا از سرزنیش راحت شود. پس از اینکه شاه را از این موضوع با خبر نمود، به دستور وی، با چندین شکارچی دیگر فیل سفید را گرفت و تقدیم شاه نمود. شاه با دیدن چنین فیل زیبا و

کودک طبیعی است. به همین خاطر، نویسنده داستان کودک باید به این موضوع توجه ویژه‌ای نشان دهد تا بتواند بسته به موضوع داستان، با تکرار معنا و آوردن مترادف کلمات و عبارات سخت، فهم داستان را برای کودک آسان نماید. بنابراین در این پژوهش، تکرار واژه‌ها و عبارت‌ها و همچنین انواع جملات به کار گرفته شده در داستان‌ها – به عنوان یکی از ویژگی‌های اصلی و بارز داستان کودک کیلانی – مورد توجه است که برای تشریح بهتر نمونه‌های تکرار در هر داستان، به صورت جداگانه در جدول‌ها نمایش داده می‌شود.

۱-۱. داستان اصدقاء الربيع

این داستان در زمرة داستان‌های علمی به شمار می‌آید که برای سینین قبل از مدرسه مناسب است. با توجه به اینکه داستان‌های علمی بیانگر نکات علمی آموزنده برای کودکان هستند، باید طوری نگاشته شوند که برای کودک قابل فهم باشند؛ یعنی اگر کلمه‌ای یا عبارتی برای او مبهم باشد و نتواند معنای آن را بفهمد، چه بسا یک نکته مهم علمی را از دست بدهد که همان نکته، هدف اصلی داستان باشد. از این‌رو، داستان‌های علمی، به ویژه این داستان که برای کودکان سینین قبل از مدرسه نگاشته شد، باید با زبانی آسان نوشته شوند و اگر به نظر آید که درک معنای کلمه یا عبارتی برای کودکان مشکل است، مترادف آن آورده شود تا شاید در فهم آن به کودکان کمک بکند. همان‌طور که کیلانی در این داستان، معنای ۸۷ کلمه و عبارت را در قالب مترادف تکرار نموده و حتی

نداشت، زیرا بین شکارچی و پرتگاه گیر کرده بود. ناگهان پیرمرد کوهستان از راه رسید و مانع شکار آهو شد و شکارچی را به باد ملامت و سرزنش گرفت. پس از آن صیاد قول داد، هیچ گاه حیوانی را نیازارد. بعد از گذشت سه سال، روزی شکارچی آهوبی را دید و وسوسه شد که آن را شکار کند. شکارچی، آهو را تا کوهستان تعقیب کرد و پس از مجروح کردن، آهو از پرتگاهی افتاد. هنگامی که شکارچی خواست از پرتگاه پایین ببرد و آهو را بگیرد، شیخ‌الجبل حاضر شده، با فریادی بلند او را سه بار صدا زد. شکارچی با شنیدن فریاد او متحیر شده و ناگهان از پرتگاه سقوط کرد و به جزای عمل خود رسید.

سبک یا اسلوب زبانی در نمونه داستان‌های مورد بررسی

به طور کلی، اسلوب زبانی در ادبیات داستانی کودک باید متناسب با سطح درک و فهم او باشد. زیرا اگر واژگان و عبارت داستان برای کودک قابل فهم نباشد، دیگر عناصر نیز برایش مبهم و داستان برای او خسته‌کننده و ملال‌آور است. اما کامل کیلانی در داستان‌های بررسی شده از اسلوب زبانی ساده و متناسب با سطح درک و فهم کودکان استفاده کرده است که این تخصوصیت در نوع خود بر جذابیت و زیبایی داستان‌ها می‌افزاید.

۱. تکرار کلمه و عبارات (repeatword)

سینین کودکی ابتدای فراگیری زبان به شمار می‌آید، از این‌رو، محدود بودن سطح لغوی

فراموش می‌کند و پیدا کردن آن برایش سخت است. مانند کلمات و عبارات شماره‌های ۹، ۴۵، ۶۷ و ۷۰ در جدول که هر کدام دوبار و در دو صفحه مختلف تکرار شده‌اند. کلمات و عباراتی که در داستان تکرار شده‌اند از این قرارند:

برخی از واژه‌ها که در صفحات متعدد تکرار شده‌اند، مترادف‌شان را نیز در همان صفحه‌ها تکرار کرده است تا اگر کودک نتواست آن کلمه را بفهمد، دیگر نیاز نباشد در صفحات پیشین در جست-جوی مترادف آن باشد. چون کودک بعضی صفحه‌ای را که آن کلمه یا عبارت تکرار شده،

جدول ۱. کلمات و عبارات تکرار شده در داستان اصیل‌الریبع

ردیف	کلمه یا عبارت	متراff	صفحه
۱	أثْقَلْكَ	اعْلَمْكَ	۳
۲	تَلْكَ الشَّمَارِ الْيَانِعَةَ	الَّتِي طَابَتْ وَحَانَ قَطْافُهَا	۳
۳	الْابْدَاعَ	الْاخْتَرَاعَ	۴
۴	حَفْدَتْكَ	أُولَادُ أُولَادِكَ	۴
۵	يَتَنَسَّمُ الْهَوَاءَ	يَشْمُمُهُ	۵
۶	بَهْرَ عَيْنِيهِ شَعَاعُ الشَّمْسِ	غَلْبُ ضَوْءِ الشَّمْسِ نُورُهُمَا وَ كَادَ	۵
۷	نَوْرُكَمْ	يَعْمِيَهَا	۶
۸	نَوْرُكَمْ	أَلْمَتْ بِكُمْ، عَرَضْتْ لَكُمْ	۷
۹	سَبَاتَهَا	كَثِيرَةُ النَّوْمِ	۷ و ۱۱
۱۰	ثُمَّ اسْتَأْنَفَ كَلَامَهُ	نُومُهَا	۷
۱۱	رَفْقَتِهِ	عَادَ إِلَى حَدِيثِهِ	۸
۱۲	أَنْشَبَ مَخَالِبَهِ	أَصْحَابَهِ	۸
۱۳	مَأْرِبَهِ	عَلْقَ أَظْفَارِهِ	۸
۱۴	طَنِينَهَا	رَغْبَتِهِ	۸
۱۵	تَرَبَّصَ	صَوْتَهَا	۸
۱۶	أَرْهَفَ سَمْعَهُ	انتَظَرَ، تَرَقَّبَ	۸
۱۷	حَجَرَ نَائِي	أَصْغَى، تَسْمَعَ	۹
۱۸	فَرَارَهَا	مَرْتَفَعُ خَارِجِهِ	۹
۱۹	حَامَتْ	هَرَبَهَا	۱۰
۲۰	هَبَّ	دَارَتْ	۱۰
۲۱	طِلْبَتْهُ	نَهَضَ، قَفَزَ	۱۰
۲۲	يَخْتَلِجُ	حَاجَتِهِ	۱۰
۲۳	بَدِينَة	يَتَحرَّكُ، يَرْتَعِشُ	۱۱
۲۴	أَمَاتْ	سَمِينَة	۱۱

١١	أمهات، أمات الحيوان كالآمهات	جمهرة	
١٢	لإنسان	قفز من الدُّعْر	٢٥
١٣	جماعه	أحداث الزمن و خطوبه	٢٦
١٣	نطَّ من الخوف	تكتيفه	٢٧
١٣	نوائبه و مصابيه	أسراباً	٢٨
١٣	تحيط به	غصَّ بها	٢٩
١٤	جماعاتِ	اهازيجها	٣٠
١٤	ضاق	روعه	٣١
١٤	اغانيها	حتفها	٣٢
١٤	قلبه	ينعم النظر	٣٣
١٤	هلاكها	يزدان	٣٤
١٥	يدقُّه	أجسَّ	٣٥
١٥	يتجلَّ	بُحَّةٌ	٣٦
١٦	غليظ	رويتك أوَّل وهلة	٣٧
١٧	غِلاظ، خشونة	دانها	٣٨
١٧	أوَّل شئ أراه	إنبائي	٣٩
١٨	اقرب منها	ضجرتُ به	٤٠
١٨	إخبارى	تهراً الرداء الخلق	٤١
١٩	ضاقت نفسى منه و كرهته	أَلما مبرّحاً	٤٢
١٩	قطعُ الثوب البالى	الجل	٤٣
١٩ و ١٢	متعباً مؤذياً	الدُّعْر	٤٤
٢٠	العظيم	يلقُّبونه	٤٥
٢١	الخوف	جائماً	٤٦
٢١	ينادونه	يودى به	٤٧
٢٢	قاعداً	يكاد يبح	٤٨
٢٢	يهلكله	أعوده	٤٩
٢٢	قلَّما يترك	السلوى	٥٠
٢٢	أزوره	العزرا	٥١
٢٥	النسَّيان	دمامة المنظر	٥٢
٢٥	الصبر	بُثُور	٥٣
٢٦	قبح الهيئة	المحجبة	٥٤
٢٦	خرُّاجات صغيرة، دماميل	الحرث	٥٥

٢٦	المستورة المخبأة	لا يقدرون هذا الصنيع	٥٦
٢٦	الزرع	المأثر	٥٧
٢٦	لا يشكون له هذا الجميل	جنّ الليل	٥٨
٢٧	المفاحر	هطلت	٥٩
٢٧	أظلم	انهر المطر	٦٠
٢٧	تابع مطراها	نفر	٦١
٣٠	سال غزيراً كثيراً	لستُ فيه بداعاً	٦٢
٣٠	جماعٌ	لم يذر بخلدي	٦٣
٣٠	لستُ أوّل من فعل هذا	سيماها	٦٤
٣١	لم يمُرّ بخاطري	مرتابة	٦٥
٣٧ و ٣٢	هيئتها	تسبح و يسبحون	٦٦
٣٤	خائفـة	مخلدة	٦٧
٣٤	تعوم و يعومون	خلدك	٦٨
٣٧ و ٣٤	مرتكنة مستسلمة	جلية الخبر	٦٩
٣٤	نفسـك	ابتدرت	٧٠
٣٦	حقيقةـه	يُغوث	٧١
٣٦	أسرعتـه	روَّعـهما	٧٢
٣٦	يستغيـث	أخطـر نفسه	٧٣
٣٧	خوْفـهما، رَغبـهما	عَنـت	٧٤
٣٨	ادخلـها فـي الخـطر، عـرضـها للـهلاـك	عراهنـ	٧٥
٣٩	عرضـتـه	ذرارـيها	٧٦
٣٩	أَلَمْ بَهِنَـ	أـسراب الذـباب	٧٧
٣٩	أولادـها	آثـرـته	٧٨
٣٩	جماعـاتـه	كيف تـنقـ	٧٩
٤٠	اختـارـته، فـصلـته	كيف تـتفـقـ	٨٠
٤٠	كيف تصـبـحـه	أـبـحـ	٨١
٤٠	كيف تصـوـتـ صـوتـا يـفصلـ بـيـنهـ مـدـ وـ	الـضـفـادـيـ	٨٢
٤٠	ترـجـيعـ	لـاـ تـنـيـ	٨٣
٤١	فيـهـ بـحـةـ وـ خـشـونـةـ وـ غـلـظـ	تـأـلـقـتـ	٨٤
٤١	الـضـفـادـ	جـاثـمـاتـ	٨٥
٤١	لا تـضـعـ هـمـتهاـ وـ لاـ تـفـتـرـ عـزمـهاـ	مـصـابـحـ السـماءـ	٨٦
	أـضـاءـتـ وـ لـمعـتـ		
	مـقـيـمـاتـ نـجـومـهاـ		٨٧

مخاطب نامفهوم باشد، مانع از فهم مضمون آن نمی‌شود. دلیل دیگر آن نیز، سادگی عبارات و کلمات است. به طوری که نویسنده سعی کرده از واژه‌ها و عبارات آسانی استفاده کند تا نیاز به تکرار نباشد. جدول ذیل واژه‌ها و عبارات تکرار شده در داستان را بیان می‌کند:

١-٢. داستان الفيل الایض

این داستان، داستانی اسطوره‌ای است. تکرار کلمات و عبارات در آن بسیار اندک می‌باشد. یکی از دلایل این کم تکراری آن است که مضمون و معنای کلی این گونه داستان‌ها مدنظر است و بر خلاف داستان‌های علمی، حتی اگر کلمه یا عبارتی، پرای

جدول ٢. واژه‌ها و عبارات تکرارشده در داستان الفیل، الایبیض

صفحة	متراوِف	كلمَه يا عبارت	رديف
٤	عُميَّت	كُفَّ بصرها	١
٢٨	رؤوس الجبال	شماريخ الذُّرى	٢
٢٨	الطرق المنخفضة بين كل الجبلين	الوديان السحيقة	٣
٣٠	موتها	حيَّنها	٤
٣١	فرعها	روعها	٥

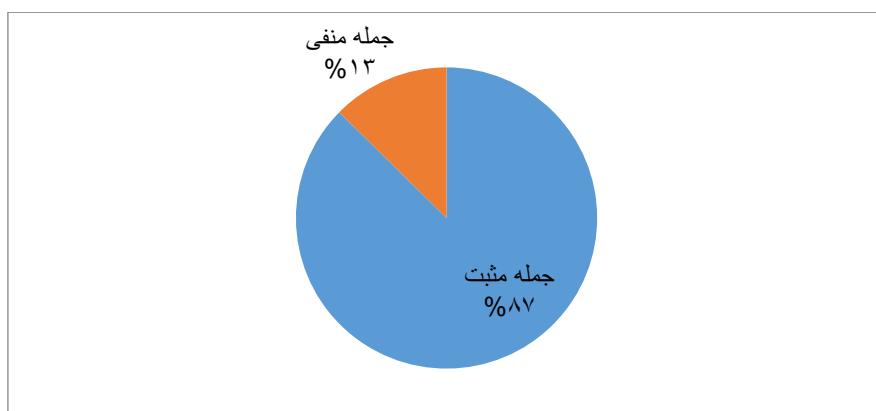
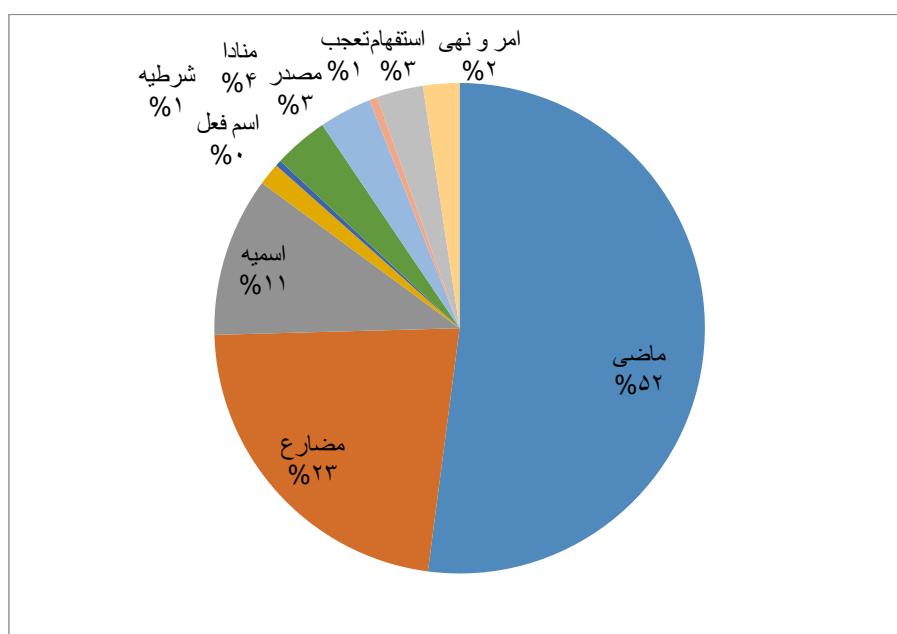
صورت در صد نمایش داده شده و نشان می‌دهد بیشترین در صد عبارات از جملات مثبت برخوردارند تا داستان برای کودکان بیشتر رنگ مثبت و آرامش بگیرد و از طرفی نویسنده بیشتر از فعل ماضی استفاده کرده که می‌خواهد اتفاقات داستان را برای کودک واقعی، جلوه دهد. (عفان، ۱۳۸۵: ۲۹۷)

۲. چگونگی ساختار جملات در داستان

ساختار جمله با توجه به نوع آن، می‌تواند در سادگی و شیوه‌ای زبان داستان مؤثر باشد. به این خاطر انواع جملات در داستان‌ها به همراه تعداد تکرارشان ذکر شده است. همچنین تمام این تکرار انواع جملات و تعداد جملات مشت و منفی، در نمودار دایره‌ای به

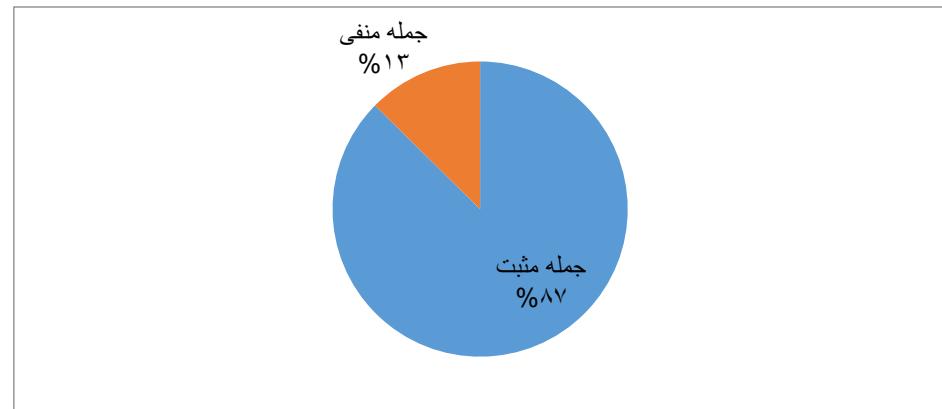
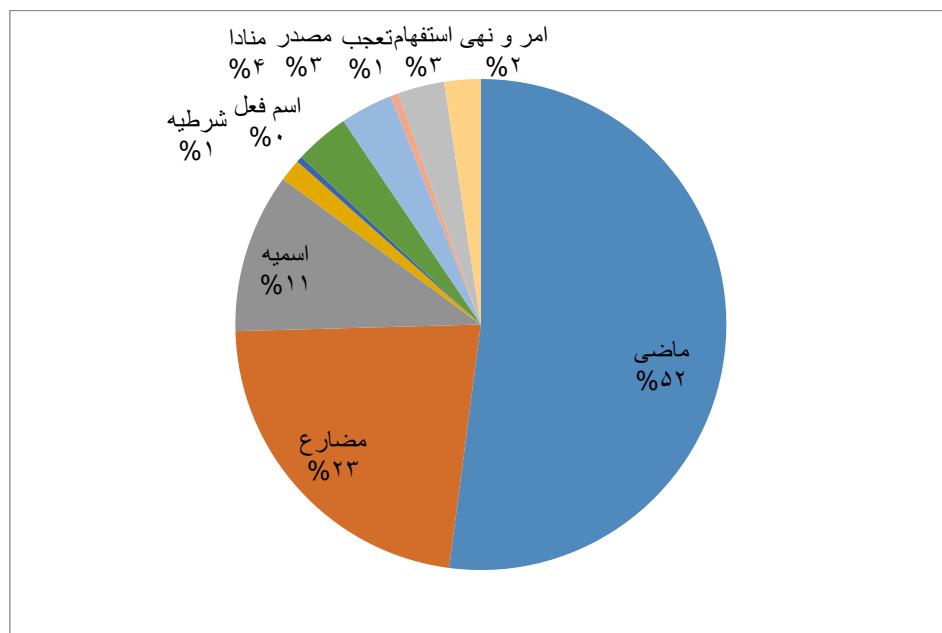
جدول ۳. انواع ساختار جملات در داستان اصدقائے الربيع

نماهی در صدی داستان اصدقائے الربيع

جدول ٤. أنواع ساختار جملات در داستان الفيل الأبيض

نمودارهای درصدی داستان الفیل الایض

بر افعال ماضی بنا شده است که تقریباً ۹۰ درصد کل جملات را شامل می‌شود که دال بر این است که کامل الکیلانی توانسته است با آوردن افعال ماضی به حوادث و رویدادهای داستان‌ها یک رنگ واقعیت ببخشد و آن را برای کودکان ملموس و عینی جلوه دهد. همچنین نویسنده در داستان‌های مورد بررسی بیشتر از عباراتی ساده و

ساختار جملات در داستان‌های مورد بررسی طوری طراحی شده که سهم جملات مثبت ۸۷ درصد و سهم جملات منفی تنها ۱۳ درصد است. بیشتر بودن جملات مثبت اثبات می‌کند که نویسنده سعی دارد مثبت‌اندیشی و نشاط را به افکار کودکان تزریق کند. از طرف دیگر، اساس جملات داستان‌های مورد بررسی

می‌دهد که نویسنده با زیرکی و نکته‌سنگی عبارات داستان را برای مخاطبان کودک خود قابل فهم و آسان نموده است.

- نویسنده با به کار بردن فعل ماضی در داستان‌های مذکور به حوادث و رویدادهای داستان رنگ واقعی و ملموس بخشیده است و این از نکات قابل تأمل در داستان کودک می‌باشد.

- بیشتر جملات داستان‌های مورد بررسی جملاتی مثبت هستند که روح مثبت‌نگری و نشاط را بر پیکره افکار کودکان می‌دمد.

در پایان شایان ذکر است که کامل الکیلانی با شناخت کامل از خلقیات کودکانه و با آگاهی از تمامی تکنیک‌های نویسنندگی برای کودکان توانسته است، داستان‌هایی متناسب با سطح درک و فهم مخاطبان خردسالش بیافریند.

منابع

- ایمن‌آهی، لیلی؛ خمارلو(میرهادی)، توران؛ دولت‌آبادی، مهدخت (۱۳۵۵ه.ش). گذری در ادبیات کودکان. تهران: شورای کتاب کودک (انتشارات کیهانک). چاپ سوم.
- البکری، طارق (۲۰۰۷م). «کامل الکیلانی رائدًا لأدب الطفل العربي»: <http://www.syrianstory.com/commemt29-16.htm>
- الجفری، هناء بنت هاشم بن عمر (۱۴۲۸ه.ق). التربیة بالقصص فی الاسلام و تطبيقاتها فی رياض الاطفال. الـملکة الـعـربـيـةـ السـعـودـيـةـ: جـامـعـةـ اـمـ قـرـىـ. كـلـيـةـ التـرـبـيـةـ.

کوتاه استفاده کرده است. زیرا کودکان در سنین پایین در ابتدای مسیر طولانی فراگیری زبان هستند و اگر عبارات و جملات پیچیده و طولانی باشد، درک و فهم آن برایشان مشکل است. همه این ویژگی‌هایی که در داستان‌های مورد پژوهش به طرز هوشمندانه‌ای رعایت شده است، نشان از علم و آگاهی نویسنده به خلقیات ظریف کودکان و تکنیک‌های داستان‌نویسی برای آنها دارد.

اما ویژگی خاصی که تنها منحصر به زبان عربی است و در داستان‌های کامل الکیلانی، به خصوص در داستان‌های مورد بررسی وی، رعایت شده، حرکت‌گذاری کلمات براساس نقش آنها در جمله است که فهم معنای عبارات را برای کودکان آسان می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

- زبان نمونه داستان‌های مورد بررسی کامل الکیلانی با سطح لغوی و ادراک زبانی کودکان تناسب دارد. بدین شرح که:
- الفاظ و ترکیب‌ها ساده، واضح و خالی از هرگونه آراستگی و آرایش کلام است. این امر در بیداری حواس کودکان و برانگیختن آن مؤثر بوده و توجه آنها را به داستان جلب می‌نماید.
 - کلمات و جملات داستان‌های بررسی شده حرکت‌گذاری شده‌اند و بر این اساس نقشان معین است تا کودکان در فهم معانی دچار اشتباه نشوند.
 - تکرار واژه‌ها در نمونه داستان‌ها نشان

- عربی کودکان در آثار کامل کیلانی (داستان-های: أصدقاء الربيع، الفيل الأبيض، شهرزاد بنت الوزير، فی غابه الشياطين و بدرالبادور). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعلی سینا همدان.
- کیلانی، کامل (۲۰۰۲م). اصدقاء الربيع. قاهره: دارالمعارف. الطبعة الحادية عشرة.
- _____ (۲۰۰۲م). الفيل الأبيض. قاهره: دارالمعارف. الطبعة الثانية عشرة.
- مطلوب، احمد (۲۰۰۸م). «لغة الطفل». مجلة الموقف الادبي، العدد ۴۴۱، صص ۱۸۱ - ۱۸۹.
- الموسى، احمد (۱۴۳۱هـ/۲۰۱۰م). ادب الأطفال ... "فن المستقبل". لبنان (بیروت): دار النهضة العربية.
- ميرصادقی، جمال (۱۳۸۵). عناصر داستان. تهران: انتشارات سخن. چاپ پنجم.
- نجیب، احمد (۱۹۸۵م). فن الكتابة للأطفال سلسلة دراسات في ادب الأطفال، قاهره، دار الكتاب العربي، الطبعة الخامسة.
- _____ (۱۹۹۱م). ادب الأطفال علم و فن. قاهره: دار الفكر العربي.
- دياب، مفتاح محمد (۱۹۹۵م). مقدمة في ثقافة و ادب الأطفال، مصر، الدار الدولية. الطبعة الأولى.
- زلط، احمد (۱۹۹۴م الف). ادب الاطفال بين احمد شوقي و عثمان جلال. قاهره: دار النشر للجامعات المصرية. الطبعة الأولى.
- _____ (۱۹۹۴م ب). ادب الطفولة بين كامل کیلانی و محمد الھراوى. قاهره: دارالمعارف.
- عرفان، حسن (۱۳۸۵). ترجمه و شرح جواہر البلاغہ. قم: انتشارات بلاغت. چاپ ششم.
- عیسوی، صباح عبدالکریم (۲۰۰۴م). القصہ فی منهج ریاض الاطفال بالملکہ السعویدیہ الواقع و المامول. کلیہ الآداب للبنات بالدمام.
- القرشی، هدی بنت عبدربه بن حمید (۱۴۲۸هـ). اسالیب تنمية التفكير العلمی لطفل المرحله الابتدائية و تطبيقاتها فی خصوص التربیة الاسلامیة. عربستان (حجاز): جامعة امقری.
- القناوی، هـ (۱۴۲۴هـ/۲۰۰۳م). ادب الأطفال و حاجاته و خصائصه و وظائفه فی العملية التعليمية. کویت: مکتبة الفلاح. الطبعة الأولى.
- کلاشی، محمد (۱۳۹۰). ویژگی ادبیات داستانی کلاشی، محمد (۱۳۹۰).

The Language Style of Story Writing by Al-Kilani in the Child's Story (Case Study: The Stories by *Asdqa al-Rabiee* and *Alfilol Beyz*)

Faramarz Mirzaei* / Zahra Afzali** / Mohammad Kalashi***

Receipt:

2016/Sep/20

Acceptance:

2017/May/06

Abstract

Each literary work that is being created has its own characteristics, and the style and method of showing the authors' thoughts and their creativity varies according to their intellectual and psychological differences. The storytelling language is a category that should fit the audience or readers and type of story. This feature in the child's story comes with sensitivity and tactfulness as the child's authors should be very aware of them and they must use words and phrases that are simple and understandable for the children so that the children can touch the events and the in-depth events of the stories. The purpose of this article is to study *Al-Kilani's* writing style in a descriptive-analytical manner in the above-mentioned stories. The studies carried out in these stories indicate that the full text of *Al-Kilani*, by using and repeating short and simple words or phrases, adapts the language of his stories to the level of children's understanding. He also has used the past tense verbs to give real aspects to his story and make tangible its events.

Keywords: Contemporary Arabic Literature, Child Story, *Al-Kilani*, Story Style.

* Professor, Arabic Language and Literature, Tarbiat Modares University.

** Associate professor, Arabic Language and Literature, Bu-Ali Sinai University of Hamedan.

*** Undergraduate M. A. Student, Arabic Language and Literature (Corresponding Author).

Email: klashi.mohammad@gmail.com